

3.

Тежкитѣ врати отново се отварятъ.
Приседнали съсъ дѣдко до олтаря
ние всички сме смирени и добри.
На полюлея голѣмата факля гори.

Майка ни свали челото си, цѣлуна
голѣмата светица, свѣщъ запали.
Навѣнъ премѣта коледна фъртуна
камбаната и сиѣжнитѣ парцали.

—Свѣтна и огрѣ една звезда голѣма,
да води влѣхвитѣ при младенеца...

.

Азъ помня, че запитахъ плахо мама:
„Защо е трѣненъ на Исусъ вѣнеца“?

Трети пжтъ камбаната се люшна въ двора,
женитѣ съ майка ми по знакъ станаха;
очитѣ имъ като на старата светица бѣха
просълзени, издигнати нагоре.